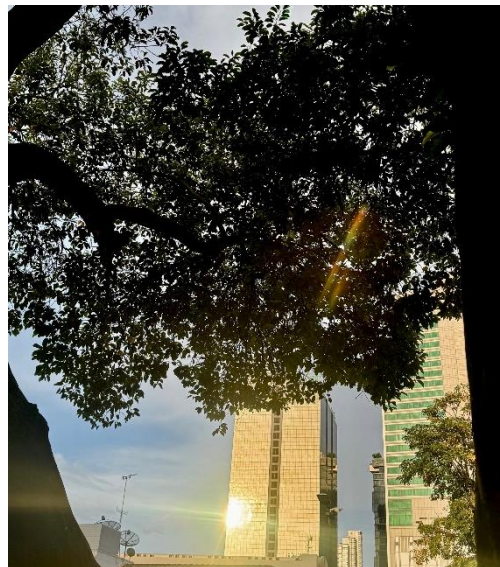

แค่นี้ก็สุขแล้ว

ในวันที่ผู้คนต่างโศกเศร้า โศกแห่งบนโลกโซเชียล **จนทำให้เต็มไปด้วยการแข่งขัน** มีการเปรียบเทียบไปเสียทุกอย่าง จึงอดไม่ได้ที่จะเปรียบเทียบชีวิตตนเองกับผู้อื่น หลายครั้งหลายหนลามไปถึงการตั้งคำถามกับพระเจ้าว่า “ทำไมฉันยังจนเหมือนเดิม ทั้งที่เชื่อและศรัทธามาหลายปี ทำไมพระองค์ไม่ช่วยพรให้ชีวิตฉันสบายขึ้นบ้าง?”

ความรู้สึกน้อยใจนี้ไม่ใช่เรื่องแปลก เพราะมนุษย์เรามองเห็นความสำเร็จด้วยสายตา ผ่าน วัตถุ เงินทอง และชื่อเสียง แต่ความยุติธรรมของพระเจ้าที่มีต่อเรานั้น ทำงานด้วยสายพระพรที่ลึกซึ้งกว่ามาก **พระองค์ทรงมอบความรัก ลมหายใจ** และโอกาสในการเริ่มต้นใหม่ในทุกวันอย่างเท่าเทียม ใช่ว่าหรือไม่ พระพรไม่ได้วัดกันที่ “ยอดเงินในบัญชี” แต่วัดที่ความสงบสุขภายใน และพื้นที่ในจิตใจที่เข้มแข็ง ไม่ยึดติดกับวัตถุโลกีย์

สิ่งที่เราเรียกว่า “ซ้ำ” อาจเป็น **“เวลาที่เหมาะสมที่สุด”** ในสายพระเนตรของพระเจ้า เพื่อป้องกันไม่ให้เราหลงระเหิดไปกับความสบายจนลืมหืมตา เพื่อให้เราสามารถดำเนินชีวิตในยุคปัจจุบันได้อย่างมีความสุข ไม่ตกเป็นทาสของการเปรียบเทียบ และไม่เร่งรีบจนลืมหืมตา ความสุขที่แท้จริง ที่ไม่ได้เกิดจากการมีมากกว่าคนอื่น แต่เกิดจากการมีความสุขกับสิ่งที่เราเป็นอยู่

เลิกมองจอ หันมามองใจ โซเชียลมีเดียทำให้เราเห็นความจริงด้านเดียวของชีวิตคนอื่น เบื้องหลังความหรูหรานั้น อาจมีภาระและความทุกข์ที่ต้องแบกรับอย่างหนัก ความสำเร็จของคนอื่นไม่ได้แปลว่าเรากำลังล้าหลังเลย จงเติบโตในแบบของเราด้วยจังหวะเวลาของเรา

แสวงหาพระพรชิ้นเล็ก ๆ ในชีวิตประจำวัน การได้ตื่นมามีความสุขแข็งแรง รอยยิ้มของคนรอบข้าง หรือมื้ออาหารที่อร่อยท้อง นี่ก็คือ **ความมั่งคั่งที่ประเมินค่าไม่ได้** ความยุติธรรมของพระเจ้าไม่ได้มอบความเท่าเทียมกันที่เส้นชัยภายนอก แต่พระองค์ประทาน **“พละกำลังที่เท่าเทียม”** ให้เราทุกคนสามารถก้าวผ่านความยากลำบากในแต่ละวันไปได้ด้วยความสง่างาม จงวางใจในเส้นทางของตนเอง และโอบกอดความสุขที่เรียบง่ายรอบ ๆ ตัว... **แค่นี้ก็สุขแล้ว**

คนข้างวัด

ติดตามอ่านบทความได้ที่ <https://konkhangwat.blogspot.com>